

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev noyabrin 28-də Qarabağ Universitetinin yaradılması haqqında Sərəncam imzalayıb. Sərəncama əsasən Xankəndi şəhərində yerləşən ali təhsil müəssisəsinin əsasında Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyinin tabeliyində Qarabağ Universiteti publik hüquqi şəxs yaradılır.

Qarabağ regionunda ali təhsil almaq ənənəsi tarixən mövcud olmuşdur. Xankəndidə ilk ali təhsil ocağı 1969-cu ildə Azərbaycan Pedaqoji İnstitutun filialı kimi yaradılmış, 1973-cü ildən 1988-ci ilədək fəaliyyət göstərmiş, ərazilərimizin işgali dövründə isə fealiyyətini dayandırılmışdır. İki min yaxın tələbənin təhsil aldığı Xankəndi Pedaqoji İnstitutunda 40-a yaxın azərbaycanlı müəllim işləyib. Həmin dövrdə 3 fakültə mövcud olub: Azərbaycan dili və ədəbiyyatı, Azərbaycan təhsil tarixi və metodika, ədəbiyyat və təhsil.

Qarabağ Universitetinin yaradılması tarixi ədalətin bərpasıdır

yati, tarix və riyaziyyat fakültələri. Qismət elə gətirib ki, bacım Allahverdiyeva Tükaz Yaqub qızı da həmin institutun məzunu olub. 1984-cü ildə Xankəndi Pedaqoji İnstitutunun tarix fakültəsinə qiyabi şöbəyə qəbul olundu. Atamın mehz bu institutu bacıma məsləhət görməsinin səbəbi isə ərazi baxımından Xankəndinin bize daha yaxın olması idi. Uşaqlığımızın keçdiyi Qarabağ bölgəsində çoxlu qohumlarım, dostlarım vardi. Bu günlərdə ölkə başçısının Qarabağ Universitetinin yaradılması barədə verdiyi qərara ürkədən sevindik. Bir anlıq o günlərə, xatirələrə qayıtdıq. O yerlərdə xoş illərlə yanaşı, çətin, təhlükəli günlər də yaşamışdıq. Elə bu məqsədlə də həm bacım - İmişli rayon Sarıxanlı kənd 1 nömrəli tam orta məktəbin tarix müəllimi Tükaz müəllimin, həmdə tələbə yoldaşlarının o illərlə bağlı təessüratlarını öyrəndim.

Tükaz Allahverdiyevanın dedikləri: - İlk illər vəziyyət çox yaxşı idi. Lakin zaman keçdikcə hiss etdik ki, azərbaycanlıları tədrice səxşidirlər. Doğrudur, institutda azərbaycanlı müəllimlərin çoxluq təşkil etdiyi səbəbindən bu, o qədər də hiss olundurdu. Dərsdən sonra uşaqlarıla Xankəndiyə gəzməyə çıxarırdı, mağazalarla daxil olanda ermənilərin aqressiyası ilə qarşılaşırırdı. O vaxt şəhərdə "Qastromon" "Skazka" deyilən mağazalar var idi. Çörək almağa gedirdik. Erməni qadınlar bizi kobud şəkildə "Axçı spasi", "yəni qız gözlə" deyə, qəsdən yubadırlardı. Ən axırdı bizi yola salırdılar. Bir dəfə də "Skazka" mağazasına xaricdə istehsal olan geyimlər gəlmüşdi. Mağazada süpürgəçi işləyən azərbaycanlı qadın həmin mallardan almaq istəyərkən onu döyüb, gi-

xarmışdılar. İnstitut daxilində olmasa da, ictimaiyyət arasında belə hadisələrlə çox rastlaşırdıq. Şəhərdə erməni evində qalan kirayəninlərin hamisini çıxarımdılar. Azərbaycanlıların evlərini isə od vurub yandırıldılar. İnstitutda işləyən Memmed müəllimi öz avtomobilində gedərkən yük maşını ilə vurub dərəyə atmışdılar. Ağır yaralanmışdı.

Müəllimlərimiz - Süleyman Zeynalov, Rəfdar İmanov hər zaman bizi qoruyurdular. Vəziyyətin gərginleşdiyi zaman tələbələri Xankəndidən çıxararkən böyük toqquşma olmuşdu. Ermənilər "Hayastan, Hayastan" deyə qışqırıb instituta daxil oldular. O zaman həmin müəllimlər və tələbə oğlanlar qızları bir otağa yığıraq ermənilərin qarşısını kəsdi. Daha sonra milis işçiləri gelib tələbələri güclə şəhərdən çıxardılar. Müəllimlərimiz və

zə qarşı kobud rəftar edirdi. Bir gün dekanlıqda səs-küy yaranmışdı. Məlum oldu ki, erməni milletindən olan Sarkisyan adlı müəllimi bizim Süleyman müəllimin yerinə təyin ediblər. Azərbaycan bölməsinin bütün tələbələri etiraz etdi. Bildirdik ki, Azərbaycan bölməsinin dekanı nəyə görə erməni olmalıdır? Bi-zə cavabları o oldu ki, kim istəyir qalib oxusun, istəməyen əri zəsini yazıb çıxa bilər. Süleyman müəllimi dekanlıqdan çıxarandı sonra institutda vəziyyət tamamilə dəyişdi. Bizi sixışdırmağa başladılar. Onlar institutda erməniləşmə siyaseti aparırdılar. Azərbaycanlı müəllimləri bir-bir çıxarıb, yerlərində erməniləri təyin edirdilər. Artıq bu hal-lar son dövrlər çoxalmışdır. Dərsdən çıxbı evə gedən zaman küçədə erməni uşaqlar "Türk, Türk" deyə qışqırırdılar. Əvvəller bize o qədər də aydın deyildi niyə belə edirlər. Demək ki, onların bize qarşı aqressiyaları həmişə olub. Baxmayaq ki, onlar gəlmə idilər, ancaq bize qarşı zoraklıq edərək torpaq bizimdir deyirdilər. Təessüf

də də bayraqımız dalğalanır.

Daha bir məzun müsahibimiz - Salyan rayon Q.Mayilov adına Kürsəngi kənd tam orta məktəbin tarix müəllimi olmuşdur. 1984-cü il sentyabr ayında ilk dərslerimiz başlayıb. Bizim üçün Xankəndi şəhəri yeni bir aləm, dünya idi. Olunduca mehriban, səmimi kollektivimiz vardi. Müəllimlərimizin hamısı azərbaycanlı idi, yalnız rus dili müəllimindən başqa.

hibəsi plov bisirib bizi qonaq çağırardı ki, sizin bayramınızı. Sonralar gərginlik yarandı. Tələbələrin əksəriyyəti Qarabağ bölgəsindən idi. Təhsilimizi Şuşada Mədəni Maarif Texnikumunda davam etdirəndə tələbə yoldaşlarımız olan bütün oğlanlar kişi müəllimlər birləşdikdə gecələr hərbi postlara gedib Malibeyli və Quşçular uğrunda gedən döyüslərdə iştirak edirdilər.

Növbəti müsahibimiz isə Laçın rayon 18 nömrəli tam orta məktəbdə tarix müəllimi Arzu Qurbanovadır.

- 1984-cü ildə həmin institutun tarix fakültəsinə daxil oldum. Fakültənin dekanı Süleyman Zeynalov, kafedra müdürü isə Rəfdar İmanov idi. Qrupumuzdakı uşaqlar arasında bir qızın anası erməni idi. Erməni qızı olduğuna görə, onu qrupun sinif nümayəndəsi seçdilər. Ararat müəllim həmişə azərbaycanlı tələbələrin qiymətini kəsirdi, bi-

man vəziyyət gərgin idi və bizim ora gəlməyimiz çox qorxulu idi. Hətta bizi getirən taksi sürücüsü bildirdi ki, sizi gözləmək təhlükəlidir. Bildirdik ki, 10 dəqiqəyə işimizi həll edib gəlirik, gəlməsək sən get. Fikirləşirdik ki, institutda təhlükə olmaz, nəse olsa, küçədə ola bilər. İnstitutda daxil olanda qapıcı erməni qadın bizi görüb məettəl qaldı. Soruştı ki, niyə gəlmisiniz? Vəziyyət çox pisdir. Hətta qapıdan çö-

1987-1988-ci ilə kimi vəziyyət çox sakit idi. 1988-ci ildən artıq bəzi dalgaları hiss edirdik. İstər institut daxilində, istərsə də əhali arasında. "Qarabağ" mehmanxanasında qalırdı. Mənimlə bərabər Ermənistandan gələn tələbələr də qalırdılar. Onlarla səhbətimiz zamanı həmişə eyni şeyi soruşturduk. Qədim zamanlardan Qarabağ kimin olub? Mən də biliklərimə və tarixə əsasən izah edirdim ki, Qarabağ Azərbaycan torpağıdır. Ermənilər sonradan bu yerlərdə məskunlaşmış yaşıyıblar. Dəfələrlə bu kimi hadisələr təkrar olundu. Ancaq hiss olunurdu ki, onlar istəklərində israrlıdırlar. Deməli, onlar öz təbliğatlarını aparırlar. 1987-ci ildə artıq bəzi işaretlər hiss olunurdu. Getdikcə milli zəmində vəziyyət dəha da kəskinləşirdi.

1988-ci ilin iyul ayında sessiyani artıq Şuşada davam etdiridik. Bizi Xankəndidən çıxardıqlarına görə bütün sənədlərimiz institutda qalmışdı. Dörd nəfər tələbə yoldaşımıla Şuşadan təkisi ilə Xankəndiyə gəldik. O za-

lə baxıb dedi ki, erməni millətinin başı xarab olub. Bu hadisələrin sonu çox pis görünür. Yəni bu, bir erməni qadının etirafı idi. Müəllimlər sənədlərimizi tez bir zamanda hazırlayıb verdilər. Elə bir təhlükəyle qarşılaşmadıq. O dövrde sadə ermənilər daha aqressiv idilər. Bu da uzun illər boyu aparılan anti-Azərbaycan təbliğatının nəticəsi idi. İlk qarşıdurma Xankəndidə 1988-ci ilin fevral ayında baş verdi. Tələbələr yanvar sessiyasından sonra Xankəndi məktəblərində təcrübə keçməli idilər. Həmin dövrdə ermənilər tələbələrə hücum etdilər və böyük qarşıdurma yaşandı.

1989-cu ildə təhsilimizi H.Zərdabi adına Gənəcə Dövlət Pedaqoji İnstitutunda başa vurduq. Bu gün hamımız ferəh hissini keçiririk. Prezident İlham Əliyevin Qarabağ Universiteti yaradılması haqqında Sərəncamı hamımızın sevincinə səbəb olub.

Ramidə YAQUBQIZI,
"Respublika".